

Školák 9.A

Loučíme se, odcházíme...

Posledních devět let, která jsme strávili společně na zdejší škole, nám všem přineslo spoustu zážitků, hezkých vzpomínek, nezapomenutelných okamžiků a nových přátel. Loučení je těžké, ale i tak musíme jít dál. To však neznamená, že si s sebou nemůžeme vzít ty nejlepší vzpomínky. Tento rok byl výjimečný pro všechny. Marné byly pokusy našich učitelů zapnout sdílení obrazovky, marně se nás pokusili něco naučit. I tak jim chceme poděkovat za snahu, energii a čas, ochotu a především trpělivost.

Třída 9.A

Aneta Bubelová

Jsem narozená ve znamení Panny. Mezi mé záliby patří procházky se psy, trávení volného času s rodinou a poslouchání hudby. Ráda chodím nakupovat. Mým přáním bylo dostat se na Střední zdravotnickou školu v Mladé Boleslavi obor Praktická sestra a také jsem se tam dostala.

„Když něco opravdu chceš, celý vesmír se spojí, abys to mohl uskutečnit.“

Matěj Kuntoš

MarWeles

Jsem narozen ve znamení Blíženců. Dost svého volného času trávím u sportu. Mezi moje záliby patří tenis a běhání. Jednou bych se chtěl dostat na mistrovství České republiky v tenisu a mým snem je ho vyhrát.

Dříve jsem hrál florbal, ale ten jsem přestal hrát v 7. třídě.

Dostal jsem se na Průmyslovou školu v Mladé Boleslavi.

„Když s něčím skončíš, uvědom si, proč jsi s tím, začal.“

Eliška Valešová

Jsem v narozená ve znamení Blíženců. Mezi mé zájmy patří jízda na kole, sledování biatlonu a filmů a taky ráda chodím ven s kamarády.

Ráda taky chodím na procházky se psem. Od září budu studovat na Střední zdravotnické škole v Mladé Boleslavi. Dále bych chtěla pokračovat ve studiu na diplomovanou dětskou sestru, protože mě baví práce s dětmi.

„Žij pro každou sekundu, bez váhání.“ (Elton John)

Natálie Pitáková

Špít'a

Jsem narozená ve znamení Panny. Mezi mé záliby patří poslouchání písniček, chození na procházky, ráda trávím čas s kamarády a blízkými a koukám se na filmy nebo seriály. Ráda cestuji a jezdím na výlety. Hlásím se na střední soukromou kadeřnickou školu Maja v Mladé Boleslavi.

„Žít bez naděje znamená přestat žít.“

Richard Soukup

RichNiff

Jsem narozený ve znamení Býka. Mezi mé záliby patří sport, tvorba grafiky, tvorba hudby a počítačové hry. Po odchodu ze Základní školy v Dolním Bousově pokračuji na Střední školu gastronomie a hotelnictví do Mladé Boleslavi.

„Každý den je šance změnit svůj život.“

Robert Rudavský

Grizzly

Jsem narozený ve znamení Vodnáře. Rád hraji fotbal a také chodím aktivně do posilovny. Samozřejmě také rád hraji hry, ať už na počítači, nebo konzolích. Dostal jsem se na Střední odborné učiliště ŠKODA AUTO, obor Strojní mechanik.

„Jediný způsob, jak odvádět skvělou práci, je milovat to, co děláte.“

Eliška Hlaváčková

Kniha

Jsem narozená ve znamení Střelce. Ráda čtu fantasy nebo sci-fi knížky, hraju videohry, nosím klobouky, poslouchám hudbu a otravuju všechny kolem. Sportovně se orientuju na stolní tenis a utíkání od povinností a problémů. Příští rok nastupuji na Gymnázium v Mnichově Hradišti. Nevím, co budu v budoucnu dělat, a možná na to nikdy nepřijdu. Chci být v životě úspěšná, mít pasivní příjem, vilu u moře, tam tři hezký elfy a aspoň třináct koček. Chtěla bych se také věnovat mým dalším zájmům: čarodějnictví, temné magii, lidským obětem a zaklínadlům. Speciální talent: Uvařím minutové nudle za 58 vteřin.

„No nic, v pekle mi aspoň nikdy nevystydne čaj.“

Denis Dudycha

Denyyyysek

Jsem narozený ve znamení Raka. Baví mě florbal, chození ven s kamarády, hraní her, chodit do přírody, koukání na hokej a také poslouchání metalu. Chtěl bych vytvořit metalovou skupinu. Po odchodu ze základní školy budu navštěvovat SOU Hubálov, jdu na obor Instalatér.

„Nepřej si, aby to bylo snazší, přej si, abys byl lepší.“

Ondřej Vícha

Raccoon

Jsem narozený ve znamení Štíra. Mezi mé záliby patří hraní her, poslech hudby. Rád sleduji hokej a hraji florbal. Moje oblíbené hokejové týmy jsou BK Mladá Boleslav a Pittsburgh Penguins. Také mám rád turistiku. Byl jsem přijat na Střední školu technickou a řemeslnou v Novém Bydžově.

„Je lepší být nenáviděn pro to, jaký jsi, než být milován pro to, co nejsi.“

Tereza Rejmanová

Melmík

Jsem narozená ve znamení Vodnáře. Mezi mé záliby patří chození ven s kamarády, sledování filmů a seriálů. Ráda trávím čas se svým přítelem, jezdíme spolu na výlety, chodíme na procházky a podnikáme spoustu dalších věcí. Ráda cestuji. Dostala jsem se na Střední odbornou školu a střední odborné učiliště v Mladé Boleslavi, obor veřejnosprávní činnost.

„Nelituj toho, co jsi udělal, ale lituj toho, co jsi neudělal...“

Filip Brezáni

Rybí bobek

Jsem narozený ve znamení Panny. Baví mě hrát fotbal, ale taky bojové sporty jako třeba box nebo MMA. Také mám rád tvorbu hudby a videí. Po odchodu ze Základní školy v Dolním Bousově pokračuji na Střední průmyslovou školu v Hořicích, obor Čalounictví.

„Myslím, že nejlepší způsob, jak se učit, je učit se něčím příkladem.“

Natálie Vaňková

Z bažin

Jsem narozena ve znamení Berana. Mezi mé záliby patří hraní her, poslouchání hudby, koukání na seriály a chození ven s kamarády. Jsem přijatá na Střední průmyslovou školu v Mladé Boleslavi obor Informační technologie. Ještě nevím, čím bych chtěla být, ale v budoucnu to snad zjistím.

„Nejvíc na životě miluji tu rozmanitost, každý den mě naštve někdo jiný.“

Adriana Janů

Jsem narozená ve znamení Býka. Mezi mé záliby patří cestování, chození na procházky. Také ráda poslouchám hudbu. Mým snem je vycestovat a studovat v zahraničí. Po odchodu ze základní školy nastoupím na Obchodní akademii.

„Dej si takový cíl, kvůli kterému budeš chtít každé ráno vyskočit z postele.“

Zuzana Bendlová

Zmrzka

Jsem narozená ve znamení Lva. Mezi mé koníčky patří kreslení, chození ven s kamarády. Ráda cestuji a poznávám svět. Rozhodla jsem se studovat střední školu v Mladé Boleslavi Na Karmeli obor cukrář.

„Co si myslíš o sobě ty, je mnohem důležitější než to, co si o tobě myslí ostatní.“

Dominik Tvaroh

Tvarůžek

Jsem narozený ve znamení Býka. Mezi mé záliby patří motokros, pracovat a opravovat auta. Jsem přijatý na Střední odbornou školu a střední odborné učiliště Mladá Boleslav, obor automechanik. Chtěl bych být automechanikem.

„Průměrný učitel vypráví. Dobrý učitel vysvětluje. Výborný učitel ukazuje. Nejlepší učitel inspiruje.“

Matěj Bureš

Kámoš

Jsem narozený ve znamení Lva. Rád hraju fotbal a také někdy hraju konzolové hry. Byl jsem přijat na Střední odborné učiliště ŠKODA AUTO, obor mechanik-seřizovač.

„Když prohrajete, nezapomeňte na tu lekci.“

Lukáš Olbrich

Vlasy

Jsem narozený ve znamení Raka. Moje záliby jsou hraní florbalu, vaření, sledování hokeje a fotbalu. Můj oblíbený tým je Sparta Praha. Rád si hraju s kamarády. Také rád chodím ven. Dostal jsem se na Střední školu gastronomickou a hotelnictví v Mladé Boleslavi.

*„Umím říci **NE** ve dvanácti jazycích – to snad ženě stačí.“*

Michaela Hrobníková

Mišák Švanda

Jsem narozená ve znamení Berana. V poslední době mezi mé záliby patří chození ven s přáteli. Dříve jsem jezdila na koni, ale kvůli zdravotním komplikacím jsem musela dočasně skončit. Od začátku roku 2021 se učím hrát na kytaru. Také ráda spím. Odmala bylo mým snem stát se veterinářkou, proto jsem se hlásila na SOŠ Veterinární, Hradec Králové. Tam jsem se nakonec dostala, za což jsem moc vděčná.

*„Žena, která si ostríhá vlasy, je připravená na to změnit celý svět.“
(Coco Chanel)*

Pavel Skála

Skalskej

Jsem narozený ve znamení Ryb.
Mezi mé záliby patří fotbal a florbal. Baví mě počítačové hry. Byl jsem přijat
na Střední průmyslovou školu v Mladé Boleslavi.

„Vím, že nic nevím!“

Nicol Šolcová

Jsem narozená ve znamení Blíženců.
Mezi mé zájmy patří společné aktivity s mým psem a procházky. Ráda jezdím
na koni. Po základní škole půjdu na Střední zemědělskou školu
v Mladé Boleslavi na obor Operátor skladování.

“Bud’ vykročíte vpřed k růstu, nebo se vrátíte o krok zpět do bezpečí.”

Dominik Zítka

Domšon

Jsem narozen ve znamení Štíra. Mám rád chození na procházky,
hraní fotbalu a trávení času s rodinou. Občas si také rád zahraju nějakou
počítačovou hru. Rád sleduju hokej a fotbal, v hokeji fandím převážně Čechům a
Slovákům. Chodím také často do lesa. Dostal jsem se na Střední odborné učiliště
ŠKODA AUTO, obor Strojní mechanik.

„Až ti bude v životě nejhůř, otoč se ke slunci a všechny stíny padnou za tebe.“

Jak budu na školu vzpomínat...

Adriana Janů

Na školu budu určitě vzpomínat v dobrém. Nejvíc jsem ráda, že jsem si tu našla kamarády, na které nikdy NEZAPOMENU. Tento rok byl pro všechny těžký, skoro vůbec jsme se neviděli se spolužáky a to mě strašně mrzí. Nejlepší bylo, když na distanční výuce měl někdo omylem zapnutý mikrofon a slyšeli jsme, co se tam u nich doma děje. No, někdy to bylo fakt zajímavé. Mezi mé dobré zážitky také patřily školní výlety. Tam bylo vždy nejvíce srandy, protože jsme nebyli ve škole a byli jsme více upovídání. Boudou mi chybět spolužáci, které jsem devět let brala jako samozřejmost. Nejlepší na naší třídě je to, že se umíme dohodnout. Moc děkuji všem učitelům, učitelkám a spolužákům za nezapomenutelné zážitky a životní lekci.

Robert Rudavský

Na školu budu vzpomínat asi v dobrém. S většinou učitelů jsem vycházel dobře a některé jsem si i oblíbil. Jako kolektiv jsme nebyli nejlepší, ale ani nejhorší. Když si někdo s někým nerozuměl, tak se prostě nebavili a bylo vyřešeno. Já jsem se převážně za těch devět let bavil pořád se stejnými lidmi, jako např. Kámoš, Ryba, HomoKlacek a taky náš Černokněžník. Z holek jsem se bavil nejvíce se Švandou, Aničkou (Anetka), Adrianou a také s Terezkou. Moji oblíbení učitelé byli pan učitel Kužel, protože byl vtipný a taky náš tělocvikář, pan učitel Sedláček, jelikož vždycky vymýšlel různé vtipy. Paní učitelka Mendlíková, i když byla občas přísná, tak mi dala asi nejvíce. A to nemyslím jako urážku na jiné učitele, ale prostě byla dobrá, no! S paní učitelkou Pánkovou nemáme tolik zážitků, jelikož jsme si ji užili více na distančce než ve škole, ale i tak mě český jazyk naučila velmi dobře na moje poměry. Paní učitelka Kissová byla u našeho začátku. Naučila nás základy a pod jejím vedením jsem byl nejlepší matematik, samozřejmě na druhém stupni už to bylo horší, bohužel.

Matěj Bureš

Na tuto školu vzpomínám co nejvíce v dobrém, ať už na kamarády, nebo na učitele. Vzpomínek je mnoho, že bych to tu vypisoval celé hodiny. Rád vzpomínám třeba na lyžařský výcvik v 7. třídě, kde jsem si to celé užil. Dále jsem si to užil na čtyřdenním výletě v Ostružně a na výletě v 6. třídě, ale mám vzpomínky na všechny výlety. Jsem rád, že jsem měl takovou třídu. Nejvíce jsem se bavil s mými kamarády jako třeba Bert'oš, Filda, Domda, Richniff a ještě s plno dalšíma. První naše třídní učitelka byla paní učitelka Kissová, poté paní učitelka Roxerová, dále paní učitelka Mendlíková, paní učitelka Švandrlíková a poslední paní učitelka Pánková. Na všechny tyto učitelky budu vzpomínat co nejlépe a samozřejmě i na další učitele a učitelky. Moc děkuji všem, že jsem s vámi mohl strávit devět let svého života.

Lukáš Olbrich

Na školu budu vzpomínat v dobrém. Zažil jsem tu spoustu vzpomínek v dobrém i ve zlém. Když jsem přišel poprvé do první třídy, tak jsem se cítil vystrašeně. Nevěděl jsem, co se bude dít. Paní učitelka Kissová byla velice hodná a milá, se vším nám pomohla. Ročníky utíkaly a v 5. třídě jsme měli paní učitelku Roxerovou. Ve třídě jsme si začali rozumět a trochu zlobit. V 6. třídě, poprvé na druhém stupni, k nám zavítala paní učitelka Mendlíková. S paní učitelkou mě bavily různé výlety. Nikdy nezapomenu na výlet, kdy jsme jeli v 6. třídě na Nebákov. Spali jsem v chatkách a zažili jsme spoustu zábavy. V 7. třídě jsme jeli do kempu Ostružno, kde jsme spali v chatkách. Paní učitelka vymýšlela různé hry a výlety. Bylo to fajn. Rok utíkal dál a dál. Nastal osmý ročník, ve kterém jsme měli čtvrtou třídní učitelku, byla to paní učitelka Švandrlíková. Paní učitelka byla milá, hodiny s ní byly uvolněné. Než jsem nastoupil do posledního ročníku, tak jsem potkal spoustu nových učitelů. Pan učitel Sedláček je pohodář. Pan učitel Kužel nás učil dějepis, který jsem moc nemusel, ale bavily mě dokumenty. Paní učitelka Mejzlíková byla hodná a se vším nám poradila. Pan učitel Kopecký je docela krutý na písemky, ale jinak je fajn. Poslední ročník školy jsme měli paní učitelku Pánkovou. Těšil jsem se na další výlety, ale všechno nám pokazil coronavirus. Nikam jsme nemohli. Hodiny na online výuce byly hrozné. Celkově na školu budu vzpomínat v dobrém, na učitele, na kamarády a na zážitky.

Natálie Vaňková

Vzpomínat budu na to, jak všichni dokázali ztichnout v přítomnosti ředitelky, nebo na to, jak jsme na třídním výletě vyrvali okno v chatce, a na to, jak jsem klukům ukazovala, jak vypadá tampón namočený ve vodě, ale i na naše společné výlety. Na naši třídu budu vzpomínat v dobrém a určitě mi budou všichni chybět, i když mě někteří štvou. Bude mi chybět to, jak mě Denis otravoval, to, jak mi Dominik zapínal hot-spot, a hlavně hraní karet s Lukášem a ostatními. Nebo když mi Robert chtěl vymačkávat bedřary. Nejvíc se mi líbilo, že s námi měli všichni trpělivost, hlavně paní učitelka Mendlíková, myslím si, že jako jediná nás dokázala zkrotit. Žádná hodina pro mě nebyla nudná, všechny byly něčím zábavné, ale občas jsem si přišla jak v pekle. Na dobu, kdy jsme měli distanční výuku, budu vzpomínat i dobře, většinou jsem si dělala při online hodinách úplně něco jiného, než jsem měla, ale to asi většina z nás.

Dominik Tvaroh

Na školu budu vzpomínat v dobrém i zlém. Hlavně na nudné hodiny, kdy už jsem odpočítával poslední minuty do konce hodiny. Ale někdy jsem byl rád, že hodina ještě neskončila, třeba na hodinách pana učitele Sedláčka, ale i u jiných učitelů.

Nicol Šolcová

Na školu do Dolního Bousova jsem přestoupila do 3. třídy společně s Anetou Bubelovou, kde jsme společně našly spoustu kamarádů. Společně jsme jezdili na spoustu výletů, s paní učitelkou byla legrace a užili jsme společně se třídou spoustu srandy. Myslím si, že kvůli distanční výuce jsme nezažili spoustu společných zážitků, ale na školu budu vzpomínat v dobrém. Moc děkuji všem učitelkám a učitelům za skvělé zážitky.

Natálie Pitáková

Na základní školu budu vzpomínat jen v dobrém. Budu vzpomínat hlavně na školní výlety, vícedenní i jednodenní. Nejvíce budu vzpomínat na třídení výlet s paní učitelkou Mendlíkovou a Konývkovou, přespávání v tělocvičně s paní učitelkou Kissovou a Roxerovou nebo přespávání ve třídě s paní učitelkou Švandrlíkovou. Zábavné byly i hodiny s panem učitelem Sedláčkem, Kuželem a tělocviky s paní učitelkou Němečkovou. Pan učitel Kopecký, paní učitelka Budínová, Pánková, Mejzlíková a Pilařová zase uměli nejlépe vysvětlit látku. V dobrém budu vzpomínat i na kamarády a spolužáky. Na první stupeň základní školy budu také vzpomínat jen v dobrém.

Filip Brezání

Na základní školu budu určitě vzpomínat v dobrém... Nemůžu říct, jaký rok byl pro mě nejlepší nebo nejhorší, všechny byly něčím super. Co mi bude asi nejvíc chybět, budou kamarádi a skvělejší kolektiv ve třídě. Máme spolu opravdu mnoho, ale když říkám mnoho, tak tím myslím fakt opravdu hodně zážitků, jak mimo školu, tak ve škole. Ty nejhezčí a nejlepší výlety byly vždycky s paní učitelkou Mendlíkovou. Když se něco pokazilo, paní učitelka vymyslela hned něco jiného, čím to nahradit. Pokud tohle čtete, tak vám chci jen říct, užijte si základní školu úplně naplno, pokud se ptáte proč, tak se na to zeptejte sami sebe. Pokud teď zrovna nemáte nejhezčí období, nebojte, nějak to stejně dopadnout musí. Přeji vám hodně štěstí a úspěchů.

Denis Dudycha

Začalo to v páté třídě, kdy jsem nastoupil na tuto školu. První den jsem se ve škole ztratil, ale pomohl mi pan učitel Sedláček. Bude mi chybět každý den a každý kamarád a učitel. Uteklo to jak voda, ty čtyři roky, co tady jsem. Hlavně musím poděkovat paní učitelce Mendlíkové, že mi pomohla ve škole.

Michaela Hrobníková

Úplně nevím, kde začít. Základní škola byla určitě lekce, na kterou nikdy nezapomenu. Na svoji třídu budu vzpomínat v dobrém, i když jsme neměli vždy nejlepší vztahy. Nejhorší pro náš kolektiv byla určitě pátá třída, a to ve všech faktorech. Ale nakonec jsme si k sobě nějak našli cestu. Máme spolu spoustu zážitků, jako třídní výlety nebo různé exkurze. Dobré kamarády mám ale i v druhé devítce. Co se učitelů týče, určitě budu ráda vzpomínat na skoro všechny, například na paní učitelku Mendlíkovou, která naši třídu hodně „vylepšila“ z nejhorší třídy na třídu, která se dokázala vzájemně respektovat a podpořit. Naše další třídní učitelka byla paní učitelka Švandrlíková, která nás měla jako svou první třídu. Na to, že byla mladá a ještě neměla moc zkušeností, se naší třídy zhostila dobře. Naše poslední třídní učitelka je paní učitelka Pánková, která je neuvěřitelně vtipná a na jejích hodinách nikdy není nuda. I přes distanční výuku nás s paní učitelkou Němečkovou zvládly dobře připravit na přijímací zkoušky. Z lidí mi bude nejvíce chybět Robert, který mi pomalu každý týden vymyslel novou přezdívku, nebo mi stříhal vlasy o hodinu, ale byl to jeden z nejvtipnějších lidí v naší třídě, a také moje nejlepší kamarádka Terka, která se mnou od šesté třídy sedí a ještě mě nezabila. Také mi bude chybět můj nejlepší kamarád Tomáš, který je o rok mladší. A samozřejmě nemůžu zapomenout na kluky z druhé devítky a Nelu z osmičky, se kterými chodím pomalu každý den ven. I přes tohle všechno se těším na novou školu a nový začátek.

Aneta Bubelová

Nevím kde začít...Na školu v Dolním Bousově jsem přišla ve třetí třídě a myslím si, že jsem hned našla lidi, se kterými se bavím doteď. Nebyli jsme sice úplně dobrý kolektiv a nebavili jsme se všichni se všemi, ale dokázali jsme se dohodnout. Rozhodně základní škola byla velká životní lekce. Na školu budu vzpomínat určitě v dobrém. Ráda budu vzpomínat na spolužáky a na učitele i na tu srandu, co jsme tady zažili. Myslím si, že jsme toho nezažili tolik jako předchozí ročníky kvůli distanční výuce, ale i u té jsme se zasmáli. Nejvíce budu asi vzpomínat na všechny školní výlety a společné zážitky. Moc děkuji všem učitelkám i všem učitelům za nezapomenutelné roky na základní škole.

Matěj Kuntoš

Nejraději budu vzpomínat na to, jak ani jeden den nebyl ve třídě klid. Pokaždé se něco dělo a byla zábava. Dokud si učitel nevšiml té naší zábavy. Ale nejvíc oceňuji učitele, kteří přežili to moje neustálé zapomínání. RESPEKT+ Také budu vzpomínat na pana učitele Sedláčka a jeho testy a prezentace, to byly zážitky☺ Také nezapomenu, jak se mi diktát povedl napsat se všema y/i obráceně ✌ Na učitele budu vzpomínat jen v dobrém, protože mi vždycky tolerovali moje časté zapomínání. Dokážu totiž zapomenout cokoli na světě. Snad ale nikdy nezapomenu na hlášky, co se říkaly v naší třídě.

Tereza Rejmanová

Začnu od začátku, poprvé jsme se setkali na školním dvoře jako malé vystrašené děti, které neví, co je bude čekat. Ani jsme se neotočili a jsme v deváté třídě, uteklo to tak rychle. Na svoji třídu budu vzpomínat v dobrém, i když to mezi námi vždy nebylo úplně dobré, máme spolu spoustu krásných zážitků a vzpomínek. Dobré kamarády mám spíš v 8.B než ve své třídě, Kubu, Lukyho, Davida a taky svého přítele Honzu, ti mi budou chybět asi nejvíc ze všech. Určitě se za vámi budu ráda vracet, protože s vámi byla vždy hrozně velká legrace a vždy jste mi pomohli, když jsem to nejvíce potřebovala. DĚKUJI VÁM. Ráda budu také vzpomínat na všechny učitele, kteří nás učili, třeba na pana učitele Sedláčka, s kterým na hodinách vážně nuda nebyla. Na naši třídní paní učitelku Mendlíkovou, která nás toho hodně naučila a spravila nám třídní kolektiv, protože být nejhorší třída na škole není úplně dobrá vizitka. Poslední naší třídní byla paní učitelka Pánková. Hodně mě mrzí, že přišla distanční výuka a nemohli jsme být ve škole s ní, ale i na distanční výuce s ní vždy byla velká zábava. Také budu ráda vzpomínat na svoji kamarádku Míšu, se kterou sedím od šesté třídy v lavici a divím se, že nás učitelé ještě nerozsadili. Máme spolu hodně krásných zážitků a také spoustu průšvihů. Na mého kamaráda Roberta taky budu hodně ráda vzpomínat, máme spolu krásné zážitky. Nejradši bych tady zůstala, ale na druhou stranu se těším na svoji další kapitolu života.

Zuzana Bendlová

Vzpomínat budu v dobrém. Budou mi chybět kamarádi i učitelé. Naše zážitky z výletů a ze školy nikdy nezapomenu. První stupeň byl taky dobrý. Hráli jsme si s beyblaydama a zničili jsme skříň ve třídě. Se všemi učiteli byly zábavné hodiny. Vzpomínat budu na třídní výlet s paní učitelkou Mendlíkovou, jak přšlo a nateklo nám do chatek, nebo na přespávání ve třídě s paní učitelkou Švandrlíkovou. S panem učitelem Sedláčkem byla vždycky o hodinách sranda a dával nám dobré rady do života. Se všemi učiteli byly zábavné hodiny.

Pavel Skála

Na školu budu vzpomínat v dobrém. S mojí třídou mám spoustu skvělých zážitků. V dobrém budu vzpomínat i na učitele. Nezapomenu na vtipné hodiny s panem učitelem Sedláčkem. Nejvíce budu vzpomínat na třídní výlety a srandu o hodinách.

Eliška Valešová

Vše to začalo před devíti lety, kdy jsme jako malí prvňáčci stáli na školním dvoře a těšili jsme se na nové kamarády a na novou etapu života. V první třídě jsme měli za třídní paní učitelku Kissovou. V lavici jsem seděla s Natálkou Pitákovou. V první třídě jsme se spíše poznávali a postupně jsme se skamarádili. Ve třídě jsem znala jen pár dětí, protože skoro většina kamarádů ze školky šla do druhé třídy. Paní učitelka byla od začátku skvělá, jezdili jsme s ní na různé výlety a od čtvrté třídy nás postupně připravovala na druhý stupeň. To byl taky poslední školní rok, který jsme spolu zažili. Když jsme v září nastupovali do páté třídy, měli jsme už novou třídní učitelku paní Roxerovou. Ze začátku jsme měli rozepře, ale pak jsme si na sebe zvykli. A čekal nás přestup na druhý stupeň, kde jsme měli úžasnou paní učitelku Medlíkovou, která nás jako jediná dokázala srovnat, protože jsme na druhý stupeň přišli s pověstí nejhorší třídy. Přibýlo nám mnoho nových učitelů. Jeli jsme i na náš první vícedenní výlet.

Naše další třídní byla paní učitelka Švandrlíková, která nás měla jako svoji první třídu. Na to, že měla málo zkušeností, tak se toho zhostila velmi dobře. Naše poslední třídní je paní učitelka Pánková, se kterou je vždy v hodinách sranda. To taky byla distanční výuka, kde jsme se museli zároveň připravovat na přijímačky. Ale s paní učitelkou Němečkovou a paní učitelkou Pánkovou jsme to zvládli. Na závěr bych chtěla říci, že budu na svou třídu a na tuto školu vzpomínat v dobrém. Ale taky se už těším, že poznám nové žáky a nové učitele.

Ondřej Vícha

Vzpomínky na školu mám dobré i špatné, ale většina jich je dobrých. Velice se mi líbily školní výlety s paní Mendlíkovou a paní Konývkovou, třeba třídní výlet do Ostružna u Jičina. Spali jsme v chatkách po třech nebo po čtyřech. Já jsem se dělil o chatku s Denisem Dudychou a Pavlem Skálou. To jsme byli v sedmé třídě. Nedaleko od kempu, asi 100 metrů daleko, byla taková menší restaurace, kam jsme chodili na jídlo. Také jsme pořádali pár soutěží a výherce vyhrál nějakou cenu. Jednou večer jsme naštváli paní Mendlíkovou, a tak jsme museli ráno vstávat velice brzy, dostali jsme za trest ranní rozcvičku a překážkovou dráhu. V šesté třídě jsme zase jeli na třídní výlet do Nebákova. Tam jsem se o chatku dělil s Matějem Burešem, Pavlem Skálou a Vojtou Štosem, který s námi už do třídy nechodí. Také budu vzpomínat na super učitele, třeba na vtipného Lukáše Sedláčka, nebo na milou Ingrid Mendlíkovou a i jiné.

Dominik Zítka

Na bousovskou školu budu velice rád vzpomínat, jelikož se mi velmi líbily výlety, hlavně s paní učitelkou Mendlíkovou. Také tady byla pořádná legrace. Hlavně mi budou chybět lidi, se kterými jsem se nejvíc bavil. Mám odtud spoustu zážitků, jak vtipných, tak smutných.

Eliška Hlaváčková

Vždy budu vzpomínat na to, jak mě všichni vyrušovali od mých knih. To je něco, co nikdy neodpustím. Dále nezapomenu vtipné hlášky učitelů a neustálé dotazy, jestli mě nevyrušují od čtení svým výkladem. Spolužáci ke mně byli většinou milí a byla jsem šťastná, když mě vynechali z hromadných diskuzí nebo přestřelek papírovou koulí namočenou v mýdle. Jestli existuje věc, která mě bude pronásledovat do konce mých studentských let, tak je to věta pana učitele Sedláčka: „Všechno z lavic, budeme psát.“ Nejkrásnější moment o přestávkách byl, když jsme s kamarády hráli karty nebo když si Tvaroh zapomněl vypnout hotspot a já měla wifi i ve škole. K poslednímu roku můžu s klidem říci, že snídat v pyžamu u první hodiny je má dokonalá představa školy.

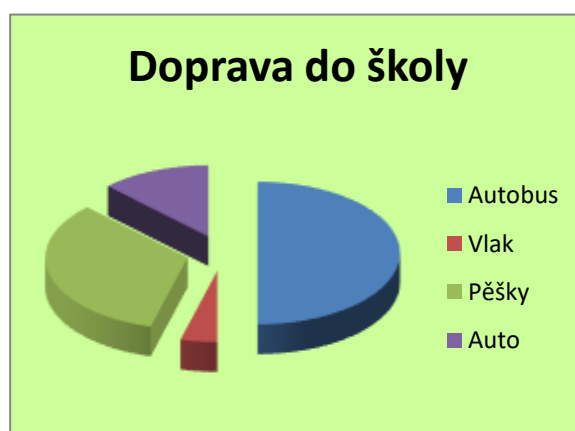
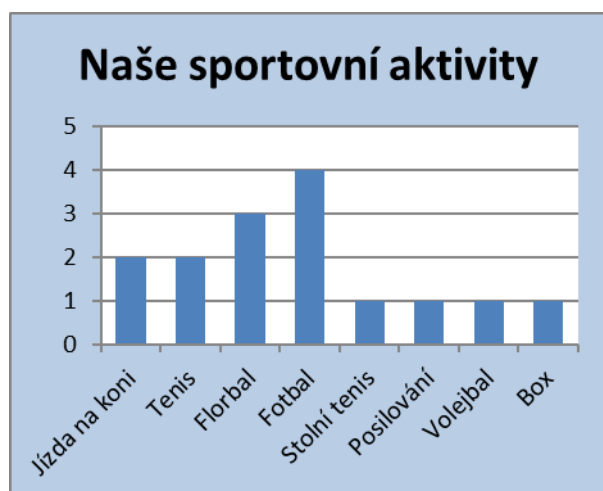
Richard Soukup

Na školu budu vzpomínat v dobrém, mám se třídou spoustu dobrých zážitků. Nejvíce mi bude chybět dobrý kolektiv ve třídě, kamarádi a učitelé. Budu vzpomínat na každou srandu o hodinách, na všechny výlety s paní učitelkou Mendlíkovou a na lyžák, kde jsem srazil omylem paní učitelku z jiné školy. Budu také vzpomínat na pana učitele Sedláčka, protože s ním o každé hodině byla legrace. Nejlepší výlet byl do Ostružna, protože tam paní učitelka Mendlíková s paní učitelkou Konývkovou vymýšlely různé hry, které byly zábavné. Nejlepší bylo to, když jsme se šli koupat do rybníka.

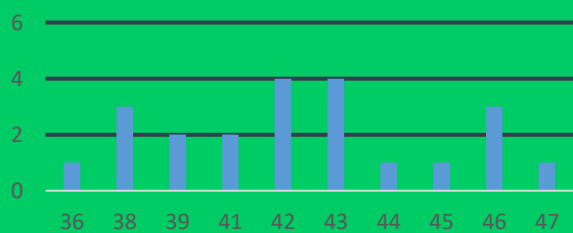

Naše třída v grafech

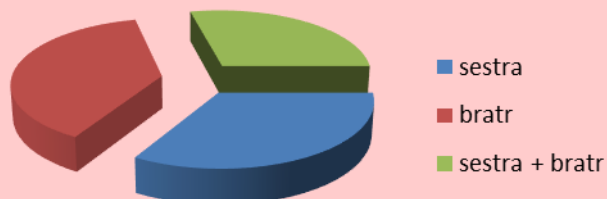
aneb Statistika zábavně

Jak velkou máme nohu?

Naši sourozenci

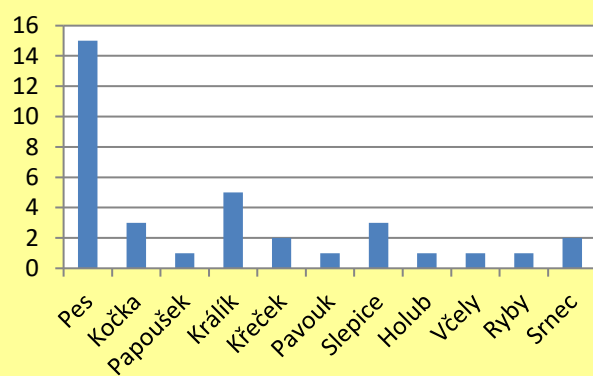
Jaké máme rádi barvy

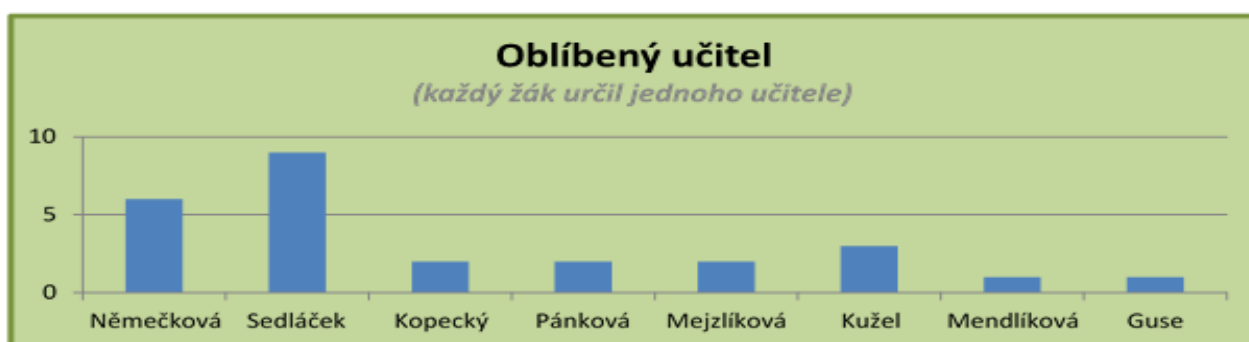

Kolik domácích mazlíčků máme?

Jaká zvířata chováme?

Nejlepší hlášky

Čteme v zeměpise a Míša má přečíst: „Národní park, který leží směrem na sever...“ Ale ona přečte: „Národní pauk, který leží směrem na seveu...“
„Fakt dobuý, Miuso!“

Paní učitelka Mendlíková na výletě na Nebákově:
„Tak toho pavouka umlaťte třeba botou. Teď v jednu v noci vám ho do chatky chytat nejdu!“

Když Denis přišel do školy s vlasy obarvenými načerno, Filip vykřikl: „Hitler!“ Všichni jsme se fakt lekli. 😊

Jedeme po dálnici na výlet do Prahy a Míša na Terku asi po půl hodině: „A to můžou autobusy jezdit na dálnici?“

Robert komentuje jakékoli téma:
„Já jsem četl...“

Filipův univerzální recept:
Šlupky s čímkoli.

Pan učitel Guse neustále:
„Moment, moment.“

Pan učitel Sedláček:
„Uved' dva příklady blanokřídleho hmyzu.“
Filip: „Kráva.“

Paní učitelka Konývková, když nastane nějaký problém:
„No to je paráda!“

Nejmenovaný žák na distanční výuce si zapnul mikrofon a povídá: „Paní učitelko, já se omlouvám, mně nejde mikrofon.“
Učitelka: „A jak teda mluvíš?!“

Paní učitelka Mendlíková:
„Sliby se mají plnit. Napíšeme si písemku!“

Při češtině: Dominik šel k tabuli a napsal:
motíl

Paní učitelka Mendlíková:
„Tááák, miláckové!“

Domink Zítka reaguje na všechno a na všechny: „nice....“

Paní učitelka Pánková:
„Co na to koukáš jako dva na pět?!“

Paní učitelka Pánková:
„Zklidněte se!
Jste divocí jako hejno lesních včel!“

Jak na nás budou vzpomínat naše třídní učitelky?

1. - 4. třída: Markéta Kissová

Na letošní 9. A, moje bývalé žáky, ráda vzpomínám. Zažili jsme hezké časy, spoustu příhod. Dnes stojí na prahu dospělosti a budou se vydávat na další cestu. Chce se mi říct – NEPLECHA UKONČENA. Ale i přes to, že vaše školní léta končí, pamatujte, že škola v Dolním Bousově bude vždy sloužit jako KOMNATA NEJVYŠŠÍ POTŘEBY, kam se můžete vrátit pro radu, porozumění a potěšení. Najdete zde spoustu učitelů ochotných vám pomoci, kteří vás rádi uvidí.

Tak hodně štěstí přeje bývalá třídní

Markéta Kissová

5. třída: Radka Roxerová

Na 9. A si pamatuji velmi dobře! Velice akční, živá třída... bohužel jen chlapci. Holky jsou slušné, bystré šolačky, se kterými si ráda o přestávkách popovídám. Prožili jsme spolu pouze jeden rok - 5. třídu. Přeji všem, ať se jim vydaří jejich přání do další životní etapy, aby rádi na naši školu v dobrém vzpomínali!

Hodně štěstí v životě!

Radka Roxerová

5. třída

školní rok 2016/2017

6. - 7. třída: Ingrid Mendlíková

Milá děvčata, milí chlapci.

Byli jste mojí poslední třídou, kde jsem byla třídní. O třídnictví jsem tenkrát už nestála, ale paní ředitelka mi řekla, že tuhle třídu můžu zkrotit pouze já. Byla to výzva. Navíc jsem se nikdy nepřičila rozhodnutí svých nadřízených. Říkala jsem si, vzhledem k pověsti, jaká vás předcházela, že to bude trvat minimálně první pololetí, než nastolím jakýsi řád a kázeň. Ale vy jste byli přístupní, možná jste se mě i báli 😊, a tak se situace ve třídě začala už po dvou měsících lepšit. Pamatuji se, že jsme si tehdy hodně povídali, vysvětlovali, rozebírali, vyjadřovali své názory... Byla jsem opravdu hodně mile překvapená. Myslím si, že mezi námi vznikl dosti blízký vztah a že jsme se měli (a doufám, že stále máme) navzájem rádi. I proto jsem s vámi tak ráda jezdila na různé exkurze a hlavně výlety. Vzpomínám si, jak se mě před prvním vaším vícedenním výletem na Nebákov někteří z rodičů ptali, zda jsem si nevzala příliš velké sousto a zda to s vámi zvládnou. Odpovídala jsem, že jsem se nikdy výletů nebála, že dětem věřím a že s dětmi je to na výletech vždy bezva. A to se taky splnilo. Užili jsme si přírodu, soutěžení, zábavu, sport... A dodnes si pamatuji, jak jste mi poslední večer přišli poděkovat. V dalším školním roce jsme jeli dokonce na čtyřdenní výlet do Ostružna. I ten byl super. Pro mě to byl poslední školní výlet v životě. I třídnictví bylo mé poslední, i vy jste byli mými posledními žáky. Často vzpomínám, jak jsme se loučili u nás na Bechově a posléze pak ve škole, kde jste mi přichystali impozantní rozloučení.

Dopis, který jste mi tehdy přečetli a předali, mám uložený, obrázek s vašimi podpisy visí v mé pracovně a mám ho stále na očích. Takže na vás opravdu nemůžu zapomenout!

A ani nechci. Měla jsem vás všechny moc ráda, všechna hodná a klidná děvčata, tiché chlapce, i ty, které vždy bylo více slyšet i vidět. A myslím, že jste to poznali, tak jako jsem to poznala já. Chci vám všem poděkovat za krásné poslední chvíle svého učitelování. Kantořina je velmi náročná profese, ale přináší spoustu radosti a uspokojení. I díky vám jsem odcházela spokojená a šťastná. A hrdá na své žáky.

Budu na vás vzpomínat jako na bezva třídu, kam jsem chodila učit velice ráda a kde jsme se často společně zasmáli, jako na třídu, kde byla spousta ochotných a pracovitých žáků, jako na třídu, která umí držet pohromadě a která se umí společně bavit a společně se pro něco nadchnout.

Při prohlížení fotek, které jsem vybírala do tohoto časopisu, jsem si uvědomila, jak jste od šesté třídy, kdy jsem vás dostala na starost, vyrostli a vyspěli. A uvědomila jsem si, co všechno jste se za ty čtyři roky naučili, v čem jste se zdokonalili, v čem vynikáte. Není až tak důležité, jaké kdo měl známky, ale to, jak se dokážete postavit k práci, jak se chováte k sobě navzájem, ke svým rodičům, k dospělým. Víím, že jste ve věku, kdy si tohle všechno ještě nemůžete uvědomovat, ale věřím tomu, že vaši rodiče a snad i my ve škole jsme vám dali dobrý základ do života.

Moje milé děti, do dalšího života vám všem přeji, abyste byli především zdraví a šťastní, abyste byli spokojení, aby byli zdraví a v pohodě všichni kolem vás, aby se vám líbilo a dařilo ve školách a učilištích, do nichž nastoupíte po prázdninách, a aby vás zvolený obor bavil. A následně abyste si vybrali a sehnali zaměstnání, kam budete rádi chodit. Přeji vám, abyste se mohli nadále věnovat svým zálibám a rozvíjet je. Obohacují život a v krušných chvílích, které život občas přinese, pomáhají překlenout těžká životní období. Přeji vám, abyste poznali nové kamarády a získali super přátele, abyste dobře vycházeli s rodiči, protože oni jsou a vždy budou vaše jistota, jsou a budou těmi, kteří vás mají rádi a udělají pro vás i nemožné. A také vám přeji, abyste v životě poznali opravdovou lásku a potkali toho pravého, tu pravou. Přeji vám krásný a spokojený život

Ingrid Mendlíková

8. třída: Nikola Švandrlíková

Na 9.A budu vzpomínat vždy jen s úsměvem. Měla jsem je dva roky na matematiku a rok jsem byla jejich třídní paní učitelka. Vzpomínek není mnoho, ale o to veselejší s odstupem časem jsou. Nikdy nezapomenu na společné spaní ve škole, které jsme si všichni užili. Na spoustu spočítaných příkladů, narysovaných trojúhelníků, vyřešených slovních úloh. Ne všichni vždy vše pochopili, (tak to v životě prostě je), ale násobilku už snad umí každý. ☺

Do dalších let vám přeji, ať na povinnou školní docházku vzpomínáte vždy s úsměvem, ať přátelství, která jste získali, vydrží i bouřky. A věřte, že pokud se vám něco nepovede a nejde o život, tak se to dá vždy vyřešit. A hlavně, ať už se rozhodnete dělat cokoliv, buďte šťastní.

Nikola Švandrlíková

9. třída: Helena Pánková

Jak na nás budete vzpomínat?

Jako na třídu, kterou jsem měla jako třídní jen jeden rok, z čehož jsme většinu strávili doma u počítačů.

Čím jsme vás nejvíce naštváli?

Možná i díky letošnímu roku mimo budovu školy jste to vlastně vůbec nestihli. Takže ničím.

Co jste na nás měla ráda?

Líbí se mi, že se dokážete domluvit – kdo chce, řekne k tomu své, kdo ne, nekritizuje, nebrblá a přijme názor většiny.

Byla jste ráda, že jste nás mohla učit?

Ze začátku jsem byla vyděšená – třídu s takovou pověstí?! Asi vás ale během osmičky vyměnili, já dostala pohodáře, kteří skoro nezlobí, dokonce je člověk musí popichovat, aby vyvinuli nějakou aktivitu. Takže ano, nakonec jsem ráda, že jsem vás mohla učit a být vaší třídní.

Mrzí vás, že jste nás neměla déle?

To ano, co my mohli všechno zažít!

Čím jste chtěla být kromě učitelkou?

Já měla už od základní školy jasno, co chci dělat. Asi jsem měla štěstí na bezvadné učitele, zejména češtinářku, což ale oceňuji až s odstupem. Po diktátech a písemkách, které ne vždy končily jedničkou (a někdy ani dvojkou nebo trojkou...), jsem rozhodně byla jiného názoru.

Proč jste se stala učitelkou?

Prostě se mi to líbilo... Měla jsem pocit, že by mě tato práce mohla bavit.

Máte ráda svoji práci?

Mám, baví mě to, líbí se mi být mezi dětmi, každý den je trochu dobrodružný, co se povede, co ne. Navíc děti se rády baví a smích není nikdy dost. Jen toho papírování a zákazů a příkazů přibýlo za poslední léta až moc...

Máte nějaký sen, který byste chtěla, aby se uskutečnil?

Pracovně – aby příští školní rok (a ty další) byl už normální. Jinak žádné sny nemám, asi žiju dost přítomností, jsem v podstatě spokojená tak, jak to teď je.

Dala byste nám nějakou speciální radu?

Abyste zůstali sami sebou a byli šťastni.

Jak na nás budou vzpomínat naši učitelé?

Byl jsem požádán napsat pár řádků ohledně deváté třídy, která má rok vycházení 2021 a taky je to devítka s písmenkem A. Tato třída je velice zajímavou třídou, v této třídě se najdou děti velice nadějně i děti, které jsou více raubíři, a tak jejich výsledky nejsou odpovídající skutečnosti. Jsem rád, že jsem tuto třídu mohl učit. Nezapomenu na projevy lásky chlapců mezi sebou. Nezapomenu také na to, že se během jedné hodiny dá říct 17krát slovo minecraft a nic jiného. Škoda jen, že větší poznání nám zkazila distanční výuka, ale zase mě naučila, že i rozbitý mikrofon, který nefunguje, může narušit online výuku, protože z ničeho nic se z něj ozve nějaký napínavý seroš. Přeji vám hodně štěstí a lásky. Necht' se vám splní vaše přání a sny, ale hlavně buďme zdraví a samozřejmě mladí a krásní jako JÁ. 😊😊

Lukáš Sedláček

Na 9.A budu vzpomínat jako na všechny končící devátáky. Jsou tady experti typu Roberta (aby zabránil nevyhnutelnému – písemce nebo zkoušení – tak se neustále na něco vyptával – nakonec stejně třída psala), Denise (jehož odpovědi byly z 95% úplně „mimo“, nebo hláška, že bude doktorem), Filipa (který byl úspěšný v kecání při hodinách, ale podával alespoň kvalitní výkony na tělocviku). Pak jsou tady další žáci (spíše žákyně), kteří sice o sobě nedávali při hodinách příliš vědět, ale excelovali při opakování a většinou na otázky při výuce dokázali odpovídat. A v neposlední řadě jsou tady tzv. šedé myšky, které moc aktivit (ať už v negativním nebo pozitivním smyslu) nevyvíjely. Někdo se do paměti učitele vryje hlouběji, někdo z paměti „vypadne“ dřív. Tak už to na světě (a v učitelském obzvláště) chodí. Ať už jsi byl lumpem, premiantem třídy nebo jen tou šedou myškou, přeji vám všem mnoho úspěchů v další etapě vašeho života.

Jiří Kužel

Budu na vás vzpomínat určitě s úsměvem. Na nevšední zážitky s Robertem u tabule, na Denise hlásícího se vzadu ve třídě, na Filipa lelujícího okolo, na Ríšu schovávajícího se pod lavicí, na Ondru, kterému během distanční výuky narostly delší kudrnaté vlasy, na nádherné sešity Anetky, Adriany, Elis, Miši, Terezky i některých kluků a na spoustu dalších detailů. Je toho opravdu mnoho, vše nelze jmenovat. Zažili jsme společně spoustu krásných a nezapomenutelných hodin přírodopisu a zeměpisu.

Přeji vám v další etapě vašeho života, ať se vám splní všechna přání a plány, které máte. Moc ráda vás zase uvidím! Hodně zdraví a štěstí!

Paulína Mejzlíková

Moji milí Áčáci,

poznala jsem vás jako malé děti na prvním stupni, kdy jste vyplašeně chodili po chodbách a hledali svou třídu. Po menší pauze na mateřské dovolené jsem se k vám vrátila jako ke skoro dospělým. Měsíc a půl jsme spolu každý den bojovali na matematice, než nás corona zavřela doma za počítače. Na onlinu nás neodradily ani nefungující mikrofony, ani hrobové ticho na moje matematické otázky. Naštěstí jsme se vrátili a já si vás mohu ještě alespoň dva měsíce užít. Nikdy nezapomenu na Dendovo „kdo z kluků mi dá pusu...” nebo na Fildův motorický neklid u tabule (který byl pravděpodobně způsobený nepolíbením Denise). Moc vám za všechno děkuju a přeji vám do dalšího života jen štěstí a spokojenost. Byla to s vámi neskutečná jízda.

Mám vás všechny ráda a budu na vás s úsměvem vzpomínat

Miroslava Němečková

Jak nás vidí paní ředitelka a paní zástupkyně

Jak budu vzpomínat na letošní devátou A? Jako na extrémně živou třídu, především při sportu a o přestávkách, která se se zvoněním proměnila v totálně leklé ryby, ze kterých někdy nevyšla ani bublina.

Více jsem měla možnost poznat dívky, které jsem měla na tělocvik. Vždy elegantní Adrianu s atletickou Anetkou. Elišku H., která si byla schopna číst i během vybíjení. Terezku, která se v šesté třídě vyhýbala míči velkým obloukem a v osmičce rozdávala neskutečné smeče při přehazované. Míšu, která nezavře pusku snad ani pod vodou. Natálku P. s Eliškou V., které nesnášely slovo gymnastika. Zuzku, která naopak milovala kruhy a Natálku V., která by klidně hrála i fotbal. Nikdy nezapomenu na Nikolu, kterou jsem celou hodinu nechala zamčenou ve sportovní hale. Psss....

Z chlapců nelze zapomenout na Richarda, kterému nikdy při distancu nešel mikrofon. Na pány fotbalisty, Pavla a Matěje B. Na Matýska, kterému přeji, aby si jednou zahrál pořádný Grand Slam. Na Filipa, který se po distancu tak těšil do školy, že přišel o týden dříve. Na Lukáše, který byl vždy ochotný a spolehlivý. Na Ondřeje, kterému každý záviděl jeho všeobecný přehled. Na Dominika Z., který nebyl skoro vidět, ale vždycky slyšet. Na Roberta, který na pohodu sbalil v osmičce deváťáčku. Nejvíce mě ale dostal Denis se svým sestřihem alá král Kazisvět.

Přeji všem žákům deváté A, aby i nadále proplouvali životem jako ty ryby, bez zbytečných překážek a s dostatečným množstvím životní energie.

Kateřina Karnová

9.A, třída, která byla snad nejtišší, jakou jsem kdy učila....často jsem si říkala, když jsem položila otázku a nikdo nic neříkala, jestli jsem se vůbec zeptala 😊. Jste pro mne také třída plná slušných, chytrých a hodných mladých lidí, kteří si vybrali zajímavé obory pro své studium. Všechně vám budu držet palce, ať uspějete a jste šťastní ve svých životech. Ještě nás čeká trochu legrace na konci vašeho posledního roku, na ty chvíle se těším. A na vás v dalších letech, kdykoli, snad se budete rádi vracet...

Hodně štěstí.

Vendula Budínová

Rady našim následovníkům

online
výuka

- Když nevíš, odpoj se!
- Při zkoušení napiš, že ti nejde mikrofon.
- Při testu VŽDY volej s kamarády.
- Když zaspíš, řekni, že se ti nepodařilo připojit, nebo že ti nešel zapnout počítač.
- Když se ti ráno nechce vstávat, použij stejnou výmluvu jako v předchozím bodě.
- Pokud neznáš odpověď, odpoj se od Wi-Fi.
- Na test z chemie vždy používej Google hned ve vedleším okně.
- Když neumíš odpovědět, zapni si mikrofon, ale nic neříkej, aby to vypadalo, že ti mikrofon nefunguje.
- Mistr Oogway radí: Jestliže ti online hodina vadí, věř mi, kašli na ni.
- Na on-linovku si nemusíš čistit zuby, česat se, ani se převlékat z pyžama. Stačí mít po ruce snídani.

Test - Co víš o naší třídě?

aneb Devět otázek o devátáčcích z áčka

4. Kdo nejčastěji chodí pozdě do školy?

- a) Adriana Janů
- b) Dominik Zítka
- c) Natálie Vaňková

5. Kdo má ve třídě nejdelší vlasy?

- a) Zuzana Bendlová
- b) Natálie Vaňková
- c) Eliška Hlaváčková

6. Kdo je ve třídě nejvyšší?

- a) Richard Soukup
- b) Pavel Skála
- c) Denis Dudycha

1. Kdo má největší nohu?

- a) Denis Dudycha, Ondřej Vícha
- b) Lukáš Olbrich,
Robert Rudavský
- c) Tereza Rejmanová,
Eliška Valešová

2. Kdo chodí během vyučování nejčastěji na záchod?

- a) Michaela Hrobníková
- b) Aneta Bubelová
- c) Natálie Pitáková

3. Kdo nejvíc zapomíná úkoly a pomůcky?

- a) Nicol Šolcová
- b) Matěj Bureš
- c) Matěj Kuntoš

7. Kdo je ve třídě nejmenší?

- a) Filip Brezáni
- b) Natálie Vaňková
- c) Dominik Tvaroh

8. Kdo je největší cholerik?

- a) Natálie Vaňková
- b) Eliška Hlaváčková
- c) Robert Rudavský

9. Kdo je stále proti všemu a proti všem?

- a) Robert Rudavský
- b) Richard Soukup
- c) Pavel Skála

lys
led
ky:
1c)
2a)
3c)
4c)
5b)
6c)
7b)
8a)
9b)

Viděno našima očima

Robert Rudavský: Můj svět seriálů

Seriály – věc, bez které bych nevěděl, jak mám využít svůj volný čas. Poněvadž ho mám málo, tak si užívám každou epizodu seriálu, kterou můžu vidět. Můj nejoblíbenější seriál se nazývá Peaký Blinders. Děj seriálu se točí okolo gangu Peaký Blinders, jak je již řečeno v názvu. Seriál začíná kolem roku 1920 a měl by končit po 2. sv. válce. Píši „měl by“, jelikož seriál ještě není ukončený. Světlo světa spatřilo 5 řad po 6 epizodách a 6. série by měla být už dotočená. Samozřejmě teď bude v postprodukci, tudíž by měla vyjít koncem tohoto roku, nebo začátkem nového roku. Ale teď už k tomu, co mi ten seriál dává. Na prvním místě je samozřejmě zábava, zároveň i napětí a strach o hlavní postavy. K seriálu není český dabing, ale titulky. A za mě je to jen dobře, jelikož ta britská angličtina je slast pro uši a zároveň se díky tomu učíte nová slovíčka. Seriál se odehrává v Anglii, přesněji ve městě Birmingham. Takže se díky seriálu naučíte i kousek historie. A díky perfektním záběrům nahlédnete i do životů lidí, jak už prostých dělníků, tak i vysoce postavených lidí. Seriál nechodí kolem vás v rukavičkách, jelikož sprostá slova tam jsou vcelku častá. Na závěr bych ještě připsal to, že na ČSFD má seriál 90%, a ta nejlepší, 4. série, má až 94% hodnocení. Seriál doporučuji každému.

Matěj Kuntoš: Sport mi dává svobodu

Ve sportu se cítím svobodně. Sport mi vybíjí moji přebytečnou energii. Mám vždycky radost, když se něco nového naučím. Jednou bych chtěl být trenér. Baví mě, jak se díky mně další děti učí hrát tenis. Tenis mě baví kvůli technice hraní. Jednou jsem byl sběračem míčků na velkém turnaji. Hráli tam samí dobří hráči.

Denis Dudycha: Žiju sportem

Sportem žiju už od mala. Baví mě sportovat. Chtěl bych to někam dotáhnout. Můj vzorový tým ve florbale jsou Sokoli Pardubice. Dřív jsem hrál fotbal za Dolní Bousov, ale to mě přestalo bavit. Takže mám hodně kamarádů, co hrají florbal, tak jsem to chtěl zkusit a začalo mě to hodně bavit. Baví mě i hokej, ale asi nemám na to, abych to hrál závodně. A hlavně bych si chtěl i vydělávat díky sportu. A poznat svět a nové kamarády

Aneta Bubelová: U filmů nevnímám svět kolem

Nad filmy a seriály trávím poměrně dost času. Koukám se, když jsem šťastná, naštvaná i smutná. U filmů a seriálů se odreaguji a nevnímám svět okolo a do děje se vždy vžiju. Moc ráda chodím na filmy do kina, i když v tuhle dobu to moc nešlo. Filmy a seriály pro mě znamenají hodně. Koukám na komedie, romantické, sci-fi a tak dále. Filmy a seriály mě v životě naplňují. A kdybych měla sepsat vše, co jsem kdy viděla, tak by toho určitě málo nebylo.

Eliška Hlaváčková: V knihách

Místo, kde bych chtěla právě teď být, existuje jen v knihách. Možná, že bych nejvíc chtěla být ve Valinoru s Valars nebo neprozkoumaných zemích na severu, ale po velkém rozhodování vítězí Středozem. Chtěla bych navštívit Kraj a ochutnat hobití kuchyni, bojovat po boku elfů a lidí proti skřetům a silám Mordoru, procházet se síněmi trpaslíků a poznat jejich pohostinnost, šplhat po kmenech stromů Mirkwoodu, spřátelit se s lesními elfy a být jednou z nich, studovat knihovnu v Roklince a nakonec mít přátelský rozhovor s Gandalfem. V této zemi jsem pokaždé, když zavřu oči. Kdo ví, třeba se mi jednoho dne splní můj sen a já se kouzlem octnu v Tolkienově dokonalém světě.

Filip Brezáni: Filmový svět

Rád koukám na akční filmy, např. Marvel. Taky si rád o filmech čtu a zajímám se o ně.

Matěj Bureš: Nejkrásnější den

Nejkrásnější den mého života by vypadal asi takhle: Vstával bych, kdy chci. K snídani bych si dal všechno možné a to i po celý den. Dopoledne bych si šel zaběhat a vysprchovat se. K obědu bych měl svíčkovou. Po obědě bych si šel na chvíli lehnout a dát si svačinu. Odpoledne bych jel na koupaliště a poté do kina. K večeri bych měl pizzu a nějaké pití. Po večeri bych si šel něco zahrát na počítač, zkouknul bych film a šel asi spát.

Pavel Skála: Moje sporty

Sport pro mě znamená pohyb a zábavu s kamarády. Mé oblíbené sporty jsou fotbal, florbal a hokej. Rád si zahraju i jiné sporty. Baví mě i sledování sportů v televizi. Když jsou otevřené stadiony, tak se rád se jedu kouknout na svůj oblíbený tým.

Lukáš Olbrich: Úplně jiný den

Můj nejkrásnější den by byl den, kdy bych se vzbudil, v kolik bych chtěl. Den by začal úplně jinak, vstal bych a šel bych se najíst. Pořádně bych se najedl. Přál bych si, aby se nádobí umylo samo, pokoj by se uklidil sám. Celý den bych byl u kamaráda, nebo na kole, dělal bych si, co chci. Spát bych šel, až když by se mi chtělo.

Natálie Pitáková: Nejkrásnější den

Nejkrásnější den by byl, kdybych mohla ráno vstát z postele, kdy chci. Neměla školu a povinnosti. Uvařila bych si snídani a vzala ji do postele. U toho bych se koukala na seriály. Na oběd bych si došla s kamarády vlakem do Mladé Boleslavi na bagetu. Potom bychom si šli nakoupit nějaké oblečení. Poté bychom jeli zpět domů a šli se projít. Cestou bychom nakoupili nějaké brambůrky a sladkosti. K večeri bychom si objednali pizzu. Večer si pustili film a šli spát.

Natálie Vaňková: Nejkrásnější den

Můj nejkrásnější den by měl začínat tím, že bych vstala v devět ráno. Kdokoliv by mi přinesl snídani do postele, nejlépe lívance. Poležela bych si alespoň do dvanácti. Vstala bych z postele a šla bych si dát sprchu. Objednala bych si nějaké dobré jídlo a šla bych si odpočinout do té doby, než by mi přišlo. Poté bych si pustila nějaký pěkný film a najedla bych se. Když už bych byla najezená, šla bych na nějakou procházku nebo spíš výlet. Jela bych si prohlédnout hrad Kost a nějak k večeru bych si zašla do kina na nějaký pěkný film. Večer bych si udělala ovocný salát. Uklidila bych pořádně byt a šla bych si po tom všem odpočinout.

Adriana Janů: Přijata!

Jeden z mých nejkrásnějších a nejšťastnějších dnů byl ten, když jsem se dozvěděla, že jsem se dostala na školu, kam jsem chtěla. Byl to ten nejlepší pocit držet v ruce papír, na kterém bylo napsané, že jsem přijata. Najednou ze mě všechno stres spadl. A všechno moje úsilí mělo cenu.

Dominik Zítka: Můj den

Ráno vstanu asi v 11:30, dám si snídani a jdu ven. Asi za dvě hodiny přijdu a dám si oběd. Pak jdu se psem na procházku, poté, co ho vyvenčím, se jedu projet na kole a jdu za kamarády.

Nikol Šolcová: Štěňátko

Nejkrásnější den byl, když jsem přišla domů a na gauči leželo malé štěňátko. Jakmile jsem ho spatřila, rozbřečela jsem se štěstím. Myslím si, že jsme si padli do oka hned první den. Tím začaly krásné chvíle společné píce a selhání. Teď tvoříme super dvojku. Chodíme na procházky, běháme, jezdíme na kole a trénujeme psí sporty (dogdancing, dogfrisbee). Ve zkratce řečeno – skvělý psí parťák. Od té doby, co přišla ke mně do života, jsou s ní krásné dny všechny.

Ondřej Vícha: Můj svět sportu

Mám rád sporty jako hokej a florbal. Rád je sleduji. Mezi mé oblíbené hokejové týmy patří BK Mladá Boleslav a Pittsburgh Penguins. Sport je plný emocí. Sledování hokeje je pro mě velká zábava a radost, ale někdy to zas taková zábava není, třeba když prohrajete ve finále a uteče vám titul. Také někdy sleduji florbal, ale více ho hraji. Většinou zaujímám pozici brankáře nebo obránce.

Lukáš Olbrich: Sport pro mě znamená radost, přátelství

Sport je vlastně pohyb pro naše tělo. Hrát si s kamarády je dobré pro to, abychom si rozuměli a rozpovídali se. Sport pro mě znamená spoustu aktivit. Ve světě je na každém místě oblíbená spousta sportů, v každé zemi a v každém státě. Existují různé sporty od fotbalu až po kanoistiku, šachy a tak dále. Sport přináší i smutek. Když se prohraje zápas nebo turnaj, pro někoho je to konec života anebo rada do budoucna. Sport je krásný v tom, že je spousta věcí, v čem se můžeš zdokonalit. Sport je fajn.

Ondřej Vícha: Co mi dává hudba

Hudbu poslouchám každý den. Přináší mi radost, energii, motivaci a zábavu. Poslouchám ji na cestě do školy, při hraní her, nebo taky když odpočívám. Nejraději poslouchám rock a metal, ale někdy i ostatní žánry. K poslechu hudby většinou používám aplikaci Spotify. Rád poslouchám hudbu sám, ale i s přáteli.

Natálie Pitáková: Hudba je lékem na dobrou náladu

Hudbu poslouchám, když se učím, jím, vařím, procházím se a ve zkratce ve volném čase. Díky hudbě se mi vždy zlepší nálada. Pomáhá mi přemýšlet, smát se nebo dokonce i brečet. Hudbu si pouštím kdykoliv a kdekoliv. S kamarády, rodinou i sama.

Tereza Rejmanová: Život bez hudby?

Hudba je součástí mého života. Asi bych si nedokázala představit život bez hudby, protože ji poslouchám skoro pořád, když je mi smutno, když jsem šťastná, při učení, při cestě autem, prostě pořád.

Adriana Janů: Hudba je relax

Pro mě znamená hudba relax. Když přijdu domů po dlouhém dni, ráda si pustím hudbu. Hudba je něco, co poslouchám pořád. Líbí se mi, že má několik žánrů a můžu si vybrat podle své nálady. Zavřu se před ostatními a vnímám jen hudbu. Většinou, když poslouchám hudbu, něco dělám. Pomáhá mi se na věci soustředit.

Eliška Hlaváčková: Knihy jsou únik

Lidé, kteří rozumí knihám, toto jistě vědí, ale cítím nutnost osvětlit to i těm, kteří čtou jen z povinnosti. Knihy jsou únik. Dveře do jiného světa, kde se naše problémy ztrácejí. Zavedou nás do nových krajů, kde můžeme být kýmkoliv. Provází nás mnoha dobrodružstvími a příběhy postav, které se nakonec stanou našimi přáteli. Často se bojím konce, osudu mých nových společníků. Ale nejvíc se bojím opustit tento knižní svět potom, co příběh skončí. Realita mi nenabízí tolik možností jako můj knižní svět. Nic mě zde nepřekvapí a skoro už ani nepotěší. Mé dobrodružství a radost zůstaly v knize na polici. Knihy v nás probouzejí emoce, rozplácou nás i rozveselí. Vím, že nejsem sama, kdo se cítí takto. Existuje mnoho lidí, kteří se nechtějí vrátit. Protože však není možné zůstat, musíme číst dál pro trochu času stráveného v tom krásném návykovém světě.

Michaela Hrobníková:

Přátelství

Přátelství je komplikovaná věc. Na jednu stranu je to jedno z nejkrásnějších pout mezi dvěma lidmi. Na druhou stranu to může být velice zraňující. Pokud si člověk najde někoho, s kým si opravdu rozumí, vyhrál. Takové přátelství může vydržet věky, pokud je v něm důvěra. Přátelství se ale může i přes všechno rozpadnout. Dva lidé, dvě cesty životem, ne vždy ty cesty vedou stejným směrem. Důležité je i po rozpadu přátelství udržet všechny důvěrné věci, které nám ten druhý svěřil. Určitě byste nechtěli, aby všechny věci, co jste řekli svým nejlepším kamarádům, najednou věděl každý.

Adriana Janů: Příroda

Příroda je něco, kam chodím často. Je to místo, kde nikde nic nehučí, nejedí a nejsou tam lidi. Je dobré jednou za čas jít do lesa, kde načerpáme energii a nadýcháme se čerstvého vzduchu. Nejhezčí příroda je na podzim a na jaře. Na podzim je vše barevné a na jaře se všechno zelená a příroda se probouzí. Když se zaposloucháte do přírody, je to úžasné, slyšíte zpívat ptáčky a foukat vítr.

Veselé fotovzpomínky

My jsme
letadla!

Myslíš, že ten
tahák nebude
vidět?

Nejdřív jdem do
sauny?

Holky, ta Popelka to
měla teda fakt těžký!

To maj všechny
ženský.

Podívejte se, to
je sranda, kluk
vaří!

Hi hi hi...

No a co?
Vždyť to
jsou jen
hořické
trubičky!

Pane bože, co to
pořád mele?!

Já to nemůžu
ani vidět!

Hele, mravenec!

No, a jen zvedneš
ruce a už letíš!

Tak se tu
mějte! My
odjíždíme!
Navždy! Pááá!

Na vydání tohoto čísla se podíleli: Mgr. Helena Pánková, Mgr. Ingrid Mendlíková (grafická a jazyková úprava, fotografie), žáci 9.A.

Barevnou verzi si můžete prohlédnout na internetových stránkách školy.

Cena: 20,- Kč